

СКЖПЕРНИЦА

Въ една гостилница дошелъ по обѣдъ младъ човѣкъ. Той си поржчалъ една порция супа, но не вкусилъ отъ нея. Извадилъ две парчета сладкиши, които носилъ съ себе си, и изялъ само единия. Другиятъ останалъ на масата. Младиятъ човѣкъ станалъ и отишелъ въ една стаичка на гостилницата. Тамъ скоро починалъ въ голѣми мжки.

Щомъ станалъ отъ масата, до нея се доближила една лошо облѣчена, окжсана и изцапана просекиня. Тя бързо изяла останалия сладкишъ и си излѣзла. На улицата почувствувала силни болки и паднала, та я отвѣли въ една болница. Тамъ скоро починала. Като прегледали окжсанитѣ ѝ дрехи, намѣрили около 1000 желтици. Издирили, кжде живѣела тая просекиня. Разтършували стаичката ѝ и намѣрили книжа, отъ които се виждало, че тя имала вложени въ една банка повече отъ петъ милиона лева.

Като претърсили починалия младъ човѣкъ, намѣрили въ дрехитѣ му едно писмо. Отъ него се виждало, че той самъ е поставилъ въ сладкишитѣ нѣкаква силна отрова, защото искалъ да тури край на живота си.

Старата просекиня, макаръ и да била струпала голѣмо богатство, отъ скжперничество не похарчвала нищо, — дори за храна. Тя обикаляла гостилницитѣ и изяждала, каквито останки отъ храна намѣри по маситѣ. Нейното скжперничество я накарало да налапа и останалия на масата отровенъ сладкишъ, който я пратилъ на оня свѣтъ. Тя нѣмала ни синове, ни дъщери, ни внуци или близки роднини, за които да трупа просенитѣ по улицитѣ пари. Сега полицията дирила, кому се пада да вземе останалото богатство следъ нейния мизеренъ животъ и още по-мизерна смъртъ.

С-ки